

Mă bucur de democrație ...

... pentru că ea oferă o posibilitate cetățenilor cerului

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 28.09.2021, Actualizat: 28.09.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Remarca redacției

Acest articol este tradus din limba olandeză (nu se pot exclude erori de traducere). Acesta ia în considerare situația politică olandeză și nu cea germană. Astfel în Olanda nu există limita de 5 la sută, ceea ce este deosebit de important pentru partidele mici (și creștine). În acest sens, se poate spune că caracterul mărturisitor al partidelor creștine va fi mai mare în Germania decât în Olanda. Iar votul pentru un partid credincios Bibliei, în afară de valoarea sa simbolică, are adesea doar semnificația că - prin rambursarea cheltuielilor electorale - susține financiar acest partid.

Versete călăuzitoare: Filipeni 3.20; 1. Petru 2.11

Filipeni 3.20: Pentru că cetățenia noastră este în ceruri, de unde Îl și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.

1. Petru 2.11a: Preaiubiților, vă îndemn, ca străini și călători [sau: fără drept de cetățenie].

Democrație

Mai există un alt argument pe care aș dori să-l abordez foarte pe scurt. Acesta este întrebarea referitoare la democrație; putem să ne implicăm în ea? De fapt, am crescut cu ideea că forma ideală de guvernare a lui Dumnezeu este un stat totalitar cu un conducător „luminat”, neegoist și strălucitor (gândește de exemplu la regele David!), și cu gândul că democrația este cel mai îndepărtat lucru de aceasta. Într-un fel, încă mai cred asta. Numai că nu mai sunt atât de naiv încât să resping democrația din această cauză. Desigur, în epoca actuală, este un ideal frumos să cauți un conducător strălucit, perfect și neegoist. Eu aștept acest conducător în Persoana lui Isus Hristos. Dar în prezent - înainte de revenirea lui Hristos - nu există un astfel de conducător. Cu atât mai mult: toți conducătorii totalitari - oricât de inteligenți - și-au folosit puterea în detrimentul poporului (nici David nu a scăpat de această capcană).

Tocmai din acest motiv, democrația a luat naștere după un lung parcurs de dezvoltare, pentru a pune capăt, pe cât posibil, terorii și opresiunii (nu se poate obține mai mult!). Și astfel acceptăm cu recunoștință democrația ca pe un dar al providenței lui Dumnezeu. În lumea noastră de astăzi, democrația este cea mai puțin rea formă de guvernare, în sensul că, pe de o parte, menține în echilibru puterile răutății, iar pe de altă parte, oferă garanții optime pentru protecția și dezvoltarea minorităților - inclusiv a minorității creștinilor fideli Bibliei. Istoria secolului XX a arătat că creștinii pot duce o viață pașnică și liniștită - pentru care ei ar trebui să se și roage, conform cu 1. Timotei 2.2! - dacă o formă democratică de guvernare le oferă această posibilitate. Nici sub comunism, nici sub fascism sau sub Național-Socialism creștinii nu au avut o viață pașnică și liniștită (dimpotrivă, sub regimurile de dreapta, aceștia au avut adesea cel mai mult de suferit!). De aceea suntem profund recunoscători lui Dumnezeu pentru forma noastră democratică de guvernare, care ține în frâu „chiar și” pe unii „creștini” fasciști!

Desigur, democrația nu este „cea mai bună”, ci „cea mai puțin rea” formă de guvernare, după cum spunea Churchill. Pentru că într-o societate puternic necreștină chiar și o democrație în care „50%+1” pot lua cele mai triste decizii nebiblice, nu este ideală. Dar tot e mai bine decât un sistem totalitar, în care un autocrat poate să își bată joc de Dumnezeu și de poruncile Sale și să persecute pe poporul lui Dumnezeu. În cele din urmă, „chiar și” democrația îi poate

persecuta pe creștini, dacă au devenit suficient de puțini ca număr și și-au asumat din ce în ce mai mult un rol de outsider iritant în societate (gândește, de exemplu, la „legea anti-discriminării”). Dar chiar și atunci, merită efortul de a ne ridica vocea în cadrul posibilităților pe care ni le oferă democrația (ceea ce nu poate fi posibil într-un sistem totalitar).

Spun asta mai ales pentru creștinii care argumentează: Oh, de ce să votez? Aceasta aduce doar o mână de creștini credincioși Bibliei în consiliul local, în consiliul districtual, în consiliul de administrație al Parlamentului; ce mai contează asta? Un astfel de argument nu arată prea multă credință. În privința aceasta trebuie mereu să mă gândesc la Ioan Botezătorul, care a spus direct împotriva împăratului Irod: „Nu-ți este permis s-o ai [pe soția fratelui tău]” (Matei 14.4). Ar fi trebuit să știe că acest lucru probabil nu va ajuta și că ar fi riscant pentru el să spună acest lucru - într-adevăr, în cele din urmă l-a costat capul - dar cu toate acestea a făcut-o. Și de aceea sunt profund recunoscător pentru cei câțiva frați credincioși de acolo din prima și a doua cameră [nota redacției: sistemul parlamentar olandez], care, bineînțeles, colaborează în mod pozitiv și constructiv în activitatea politică de zi cu zi, dar mai ales, în momentele decisive, atunci când parlamentul nostru este pe cale să facă o greșală, lasă să se audă clar în parlament limbajul Cuvântului lui Dumnezeu. Poate că nu ajută prea mult în cele din urmă și poate că odată îi va costa capul. Dar ei stau cu credințioșie la posturile lor, la fel ca Ioan Botezătorul. Sunt convins că acest lucru este plăcut lui Dumnezeu.

Cititorul trebuie să mă înțeleagă corect: un așa-numit „partid de mărturie” este, strict vorbind, un nonsens. Dacă vreau să depun mărturie în politică, o pot face cu un banner în fața clădirii guvernului. În ceea ce privește acest aspect, exemplul lui Ioan Botezătorul, bineînțeles, nu se potrivește. Dar nu trebuie să aplicăm exemplul într-un mod biblic, ca și cum acest lucru ar dovedi că numai profeții, nu și politicienii creștini, își pot face auzită vocea în politică. Daniel era un profet, dar el era și un fel de ministru la curtea prințului persan. Desigur, a fost așa împotriva voinței lui, dar a luat-o din mâna lui Dumnezeu, care l-a făcut ministru și a vrut să facă ce este cel mai bun din aceasta. Și astfel, el a dat mărturie nu numai ca profet, dar și-a făcut și lucrarea zilnică de ministru toată viața lui, și chiar și în această activitate a încercat să fie un credincios fidel Scripturii, care nu a încercat să transforme Persia într-un stat iudaic, dar, pe de altă parte, în lucrarea sa nu a ieșit niciodată din cadrul principiilor sale scripturale.

Într-adevăr, calitatea de membru al celei de-a doua camere nu are ca unic scop depunerea de mărturie. Și nici nu poate, pentru că 90% din muncă se referă de obicei la munca de zi cu zi, care are a face doar implicit cu principiile creștine. Este vorba de cele mai multe ori despre activitatea politică de zi cu zi - dar atunci desigur în cadrul principiilor Scripturii, care sunt determinante pentru politicianul însuși, și care trebuie să fie prezentate din când în când în mod explicit în prim-plan în cameră, la care el trebuie să țină seama că colegii lui lucrează din perspectiva viziunii lor asupra lumii să transpună aceste principii în legislație.

În aceasta se află, pentru mine, justificarea politicii creștine. Nu este o căutare pentru a instaura Împărăția lui Dumnezeu pe pământ prin mijloace politice. Asta nu este posibil, aceasta o va face Hristos Însuși cu forța, când va veni din nou în putere și măreție. Dar politica creștină este cu siguranță misiunea de a aplica principiile Cuvântului lui Dumnezeu în toate domeniile vieții, nu numai ca o mărturie, ci prin contribuție activă, ca principiile să se concretizeze în viața în comun, inclusiv în politică.

Observație finală

În final doresc să subliniez că, deși creștinii pot vota și pot deveni activi din punct de vedere politic în anumite moduri, acest lucru nu înseamnă că totul este posibil. A sta în cea de-a doua cameră este cu totul altceva decât a face parte din guvern și a fi co-responsabil pentru comportamentul acestuia. Este de înțeles și drept că micile partide creștine, acolo unde li s-a dat posibilitatea (ciudată) de a participa la guvern, au fost foarte reținute. Aici ajungem la punctul important al jugului nepotrivit din 2. Corinteni 6. În sine, versetul acesta este un verset dificil, nu numai în ceea ce privește politica, ci și în ceea ce privește întreprinderile, școala și viața de asociație. Adesea, interpretarea pe care o are cineva despre acest verset este determinată de viziunea de bază a conviețuirii, în loc să fie invers! Dar faptul că acest verset conține un principiu important, care are o mare însemnătate, mai ales în politică, trebuie să ținem cont întotdeauna de acest lucru.

Tradus de la: [Ich freue mich über die Demokratie .. \(3\)](#)

Apărut într-o colecție de articole referitoare la tema „politică” de J.J. Frinsel sr. e.a.

Titlul: „Vreemdelingschap en politiek” (1994)

Traducere: Ion Simionescu